

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) J. B., b) V. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2004, č. j. 22 Ca 375/2003 - 99,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 9. 2004, č. j. 22 Ca 375/2003 - 99, zamítl žalobu žalobců ze dne 27. 5. 2002, kterou se domáhali přezkoumání rozhodnutí Okresního úřadu Šumperk ze dne 25. 3. 2002, č. j. Reg.218/02-O 4/02-Sw-328. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Šumperk ze dne 16. 1. 2002, č. j. výst.3742/01-IngMa, jímž správní orgán prvního stupně rozhodl o zastavení územního řízení o umístění stavby, zahájeného na základě návrhu žalobců. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu bylo rozhodnuto tak, že odvolací orgán z důvodů formálních nedostatků změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že o zastavení územního řízení rozhodl Městský úřad v Šumperku jako stavební úřad příslušný podle § 117 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, a to pouze podle § 35 odst. 3 stavebního zákona, nikoliv podle § 30 správního řádu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že napadené správní rozhodnutí bylo vydáno ve shodě se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci (dále jen stěžovatelé) kasační stížnost, v níž pouze konstatovali, že tuto stížnost podávají a přiložili souhrn dokladů vyjadřujících dosavadní průběh celé kauzy.

Krajský soud v Ostravě stěžovatele usnesením ze dne 7. 12. 2004, č. j. 22 Ca 375/2003 - 110, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnili svou kasační stížnost o údaje, z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadají a údaj datu doručení rozsudku a doložili písemný průkaz plné moci udělený advokátovi k zastupování pro řízení o kasační stížnosti. Současně zdůraznil, že v případě, že nebudou-li uvedené nedostatky kasační stížnosti přes výzvu odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

Stěžovatelé výzvu obdrželi dne 13. 12. 2004, což V. B. stvrdila vlastnoručním podpisem na přiložených doručenkách. Ve stanovené lhůtě, která uplynula ve čtvrtek dne 13. 1. 2005, na výzvu soudu stěžovatelé reagovali, ovšem pouze „vyjádřením k usnesení krajského soudu“ ze dne 11. 1. 2005, ve kterém žádným způsobem nereflektovali na požadavky výzvy obsažené v usnesení krajského soudu ze dne 7. 12. 2004.

Krajský soud v Ostravě pak předložil dne 18. 1. 2005 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti. V předkládací zprávě poukázal na skutečnost, že stěžovatelé přes výzvu soudu nejsou zastoupeni advokátem.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatelé neodstranili nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložili plnou moc, osvědčující, že jsou zastoupeni advokátem. Přitom v usnesení Krajského soudu v Ostravě obsahujícím výzvu k odstranění tohoto nedostatku, byli stěžovatelé výslovně upozorněni na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve lhůtě odstraněn, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Nutno tedy uzavřít, že stěžovatelé neodstranili nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a pro uvedený nedostatek podmínky řízení, nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proto odmítl, aniž by se dále zabýval nedostatkem náležitosti kasační stížnosti (§ 106 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu